

EDINOST
 Izhaja po trikrat na teden v lastik izdanjih ob torkih, dotorih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 8. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. — Obujno izdanje stane: za jeden mesec f. 1. -- 30, izven Avstrije f. 1.40 za tri meseca 2.00 4.00 za pol leta 5.00 8.00 za vse leto 10.00 16.00 Na naročbe brez izplačene naročnine se rejmijo zlorab.

Ponamidre številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 20 nđ., v Gorici po 20 nđ. Sobotno večerno izdanje v Trstu po 20 nđ., v Gorici 4 nđ.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglasni se račane po tarifu v petitu; za naslov z dobelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsegava tavadih vrati. Podlana osmrtnica in javnežah n/a, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana so ne sprejemajo. Rokopisi so ne vredajo.

Naročino, reklamacije in oglase sprejemo upravništvo ulica Caserma 13. Odprte reklamacije so prosto poštne.

„Edinost je moj!“

Pozabljene dežele.

Tako imenuje dunajska „Reichspost“, naše južne pokrajine. In to po vsej pravici. Zanemarjene so te dežele v narodno-političkem pogledu, ker se centralna vlada nikdar ni resno brigala za to, da bi se zanesljivim potom osvedočila o razmerah, kakor so v resnici so, ampak je vso svojo politiko glede na te dežele naslanjala na podlago raznih „poročil“ in pa na tendencijozno pisavo židovsko-liberalnega, lažnjivega časopisa. Le tako je bilo mogoče, da smo n. pr. v Trstu, doživeli take volitve, kakor so bile zadnje, vršivše se minolo poletje; le temu nepoznanju razmer je pripisati na račun, da je javno življenje na Primorskem zašlo na tako opolzka tla. Kaj hčemo reči s tem, o tem ne treba mnogo ugibati. A naše dežele so zanemarjene tudi v gospodarskem pogledu.

V javnem življenju se često navaja izrek: „Tirajte mi dobro politiko in jaz vam zagotovim dobre finance.“ Ta izrek velja v veliki meri za naše Primorsko; le treba ga malo zasukati: tirajte pametno in nepristransko politiko, potem se bode dežela lepo razvijala tudi v gospodarskem pogledu. Pri nas se izpolnjuje to do pičice. Politika slaba — slab gospodarski razvoj. Saj vidimo: država doprinaša za mesto tržaško zares ogromnih žrtev in vendar peša trgovina, da je groza; vendar pešajo gospodarske sile dežele. Zakaj? Zato, ker se te žrtve ne uporabljajo v svoj pravi namen. Kolike ogromne svote so stala naša javna skladniča? Sad tega ogromnega podjetja pa ni v nikakem razmerju z žrtvami. Tu v Trstu imamo zares krasna skladniča, imamo lepo novo luko, trgovina pa se steka — na Reko.

Gori omenjeni list se bavi kako temeljijo z vprašanjem: zakaj propadajo primorske dežele? — ter dokazuje na neovržen način, da je le zgrešena gospodarska politika kriva vsemu zлу.

Naši italijanski oblastneži zahtevajo pač v jednomer podpore od države, a ne misijo nikdar na to, da bi tudi kaj storili zanjo. Vse podpore veljavajo le njim, ne pa vsej deželi. Res je, da Trst potrebuje dobrih železniških zvez z no-

trajnimi deželami. A kako se je skrbelo do sedaj v tem pogledu? Južna železnica je zidana tako, da se vestno izgiblje bolj obljudenim in rodovitim krajem kraske pokrajine. Isto velja o železnicu Divača-Pulj. Pri gradnji nove železnice do Trsta morali bi se v prvi vrsti ozirati na doline, to je zvezati bi morali z njo po lokalnih železnicah vipavsko in soško dolino, planinsko in logaško kotlino itd. — Južna železnica ni v nihko korist za ogromno večino krajev gori do Št. Petra, ker se od teh krajev more priti v Trst tako hitro peš, kakor po južni železnici. Za vsa ta vprašanja nimajo časa italijansko-židovska gospoda v Trstu. Gospoda Burgstaller in Stalitz se pač brigata za tržaške milijonarje, a o tem nista nikdar govorila z ministri, v kakih mukah in v kakem trpljenju mora se preživljati ubogo ljudstvo v Čičariji. Tržaška gospoda misijo le na svojo konkurenco z inozemstvom, a na koristi domačih pokrajin ne misijo nikdar. Veliko bogastvo na južnem sadji v teh deželah ne prinaša onega dobička, katerega bi moglo, ako bi se izkorisčevalo primerno. Bogati Tržačani zahtevajo v enomer novih industrij za svoje mesto, a da bi se bavili z vprašanjem žgalnic, to jim še ni prišlo na misel.

Način pogozdovanja Krasa treba pojaviti, ali kako smešno mala sredstva se uporabljajo v ta namen! S takimi pritlikavimi pripomočki ne doseže pogozdovanje Krasa niti v sto letih svojega namena. Pred vsem bi se moral z izdatnimi sredstvi skrbeti za to, da se pogozde veliki prostori, posebno tam, kjer je nevarnost največja, da deževje odnese še ono malo zemlje. Nadalje bi morali skrbeti za nabiralnike pitne vode in pa za zveze z onimi kraji, kateri ne morejo razpečavati svojih pridelkov z vodo nedostatnosti javnih občil.

To so vprašanja, s katerimi bi se morala baviti previdna vlada, kajti slovensko prebivalstvo nima ničesar pričakovati od deželnih zborov v Trstu in Poreču. Ako bi hoteli odnehati z naredbami le v prid italijanskim bogatašem in bi jeli prijazneje postopati se slovenskim prebivalstvom, zvestim državi in cesarju,

dovršili bi s tem v resnici a strijsko delo v veliko korist države.

Ker pa vprašanje lokalnih železnic spada v deželne zvore in ker v tem pogledu ni ničesar pričakovati od italijanske gospode, morala bi vlada odločno vmes poseči, tem bolj, ker ni pričakovati denarnih prispevkov se strani siromašnega prebivalstva.

„Reichspost“ se obrača do ukupnega ministerstva, naj vendar enkrat posveti svojo pozornost vremenu, v resnici avstrijskemu prebivalstvu in naj mu v bogati meri nakloni državno pomoč ravno zato, ker je ubožno.

Kmetijsko društvo za tržaško okolico.

Kako se spreminjajo časi in ljudje živimi? Ne dolgo temu je kar mrzlica stresla vsega okoličana, saj je le šul o tem, da bi se okolica kdaj mogla ločiti od mesta v administrativnem pogledu; in ko je pred letom 1870 bila okoličanom prilika ločiti se od mesta, izrekla se je velika večina proti ločitvi. Menili so takrat ljudje, da, ako se uprava okolice loči od mestne uprave, nastane takov prepad moj mestom in okolico, da se preneha vse promet. Razsodni ljudje so pa bili prepričani, da ta strah je popolnoma prazen, kar hočemo dokazati tudi mi o priliki. Sicer pa ne bude treba mnogo dokazovati, kajti okoličani sami jeji so sposnavati — o čemer smo se prepričali pri raznih prilikah noveje dobe — da bi bila samouprava okolice le ujim v korist. To spoznanje sicer še ni splošno, ali širi se vidno in dosledno. Sosebno je jo vzbudila noveja doba po odpravi prosti luke, ko je jelo tudi okolične kaj občutno težiti breme velikih mestnih potreb. Sila in potreba jela je poučevati tudi okoličane, da treba misliti na-se.

Samouprava tržaške okolice utegne postati skoro poglavita točka v programu naših okoličanov. Prav je tako: tudi ljudstva se morajo privaditi stati na lastnih nogah. Otreši se treba — seveda zakonitim potem — nadležnega varuštva, katero nam donaša le škodo in bremena. A za ta važni korak morajo se okoličani pripravljati na vse strani. Po ukupni upravi mesta in okolice neizmerno trpi n. pr. kmetijstvo po okolici, trpi tako, da je

pričelo skoro kraj propada. In vendar je bilo kmetijstvo nekdaj trdna zaslomba našemu okoličanu.

In takrat je bilo okoličanu dobro; takrat smo imeli po okolici imovitih kmetov — dandanes se je njih število skrčilo, da je groza, sosebno po spodnji okolici. Skrčilo se je, ker kmetija dandanes ne more več preživljati sicer pridnega okoličana. Kmetijstvo je propadlo, ker nikdo ne skrbí za njega kmeti; ker naši „varuh“ nimajo nikacega zmisla in sreca za potrebe kmetovalca, ker so ga po sili stlačili v uniformo meščana — seveda le kolikor se tiče bremen in dolžnosti.

Ustanovili so pač marsikaj, kar naj bi bilo vsaj na videz v korist okolici, ali v resnici je vsa ta „skrb“ le en sam velik poblen grob. Tako imamo tudi neko kmetijsko družbo, v kateri pa sede le „varuh“ okoličanov, a pravega okoličana ni nijednega v njem. Vse delovanje te kmetijske družbe je prava ironija v primeri z drugimi kmetijskimi družbami. O koristih, kakor so bili moralni donosi kmetijstvu, ni ne duha ni sluha. Kolika škoda za okolico! To je posledica velikemu grehu, da je okolica prišla vse preved v oblast gospodskih, mestnih varuhov. Ta greh treba popraviti. Večina okoličanov je prišla do spoznanja, da se treba boriti za samoupravo okolice. Ker pa bude trebalo še mnogih in dolgih borb v ta namen, morajo se okoličani že sedaj osamosvojiti povaši, kjer je to mogoče, ne da bi trebalo ustavnih in administrativnih prememb. Tako vprašanje je n. pr. posebna kmetijska družba za okolico. Saj nas Italijani sami vedno nazivajo kmete — vilici. To seveda le s hubodnim namenom; ker že ne morejo utajiti naše eksistence, pa nas označujejo kot nižje pleme, kot kmete. To sicer ni res, kajti okolica ima na stotine zidarjev, katero smemo pričevati mej najbolje daleč na okrog; ima jasno razvito ribištvo, in tudi mestni Slovenci niso morda sami kmetje.

Ali bodisi: mi smo kmetje, kmetje v občini tržaški — po rodu Slovenci. Zato pa potrebujemo take kmetijske družbe, ki bodo zares skrbela za kmetijstvo — družbe, kateri ne bude kmetijstvo le sport, ampak jedini namen. Mi potrebujemo kmetijske družbe, ki nas bude poučevala v našem jeziku, v kateri bodo sedeli naši ljudje!

Društvo „Società Agraria“ niti po imenu ni poznana vsem okoličanom, ker mu stoje na čelu gospodje, kateri skrbijo za vse prej

Sodulja. To so križi, žalosti in nadlogi! Jaz, reči smo, vem si jih preganjati; v to mi pomere „humor“, kakor učenjaki pravijo, da se k vsemu le smejev; potem pa — hm, rozolija — bog ne zadeni, Tončiks, da bi kdo poslušal...

Tonica (gre k vratmi). Nič, tetka, nič! Brez skrb bi bila.

Sodulja. Hvala Bogu — — ker, ako bi to izvedel moj mož, hu! Sluti pač, sluti, vsaj ga poznas, kako je, kakor medved, da bi se ga človek kar bal; a soper to mi pomere humor, kakor učenjaki pravijo in pa — —

Tonica (gre k stekleni omari, prinese steklenico z žganjem in malo kozarček ter oboje postavi na mizo). Rozolija.

Sodulja. Rozolija, o čislana pijačica! Ti mi preganjaš zakonskih skrbij oblake! (natoči) Saj pravim, Tonica, ti si še no, ti še misliš name!

Tonica. Bog Vam blagoslov, tetka.

Sodulja (zvrne). A — — ! To greje in pogreje. C, c! in razveže jezik.

Tonica. Še jeden šilček, tetka?

Sodulja. Pa daj! Vidiš, midve sve še midve, ah, Tonica! (pije) C, c! Proveč bode, preveč, ti si res...

Tonica. Danes nič ne stane, tetka.

Sodulja. Beži no! (pije) Res, tvoj oče zamore — —

PODLISTEK.

GROBNI SPOMINEK
JOSIPU FREUNSFELD-U

UMRLEMU 21. DEC. 1893.

Veramente sian polvere ed ombra.

Nikomur dano ni na vek šveti,

Zivljenje vsako ima konec svoj,

Zivljenje, ki je še v nejlepšem cveti,

Kje njemu, ah, kje njemu je obstoju?

Kar se ubijamo na bojtem šveti,

Zapustil nas je snancev snatni broj.

A kdo nas bi si v mislih le predstavil,

Da Ti takó nas hitro bolj ostavil?

Rasjokajte Slovence se Modrice,

— Zapoj otočno nam „Ljubljanski Zvon“! —

Ve njemu bile verne ste drutice,

Bil vedno zvest je vaš prijatelj on,

Rojakom dragim narodne „pravljice“

Marijivosti njegove so poklon.

Njegove pesmice prijetno mile

Solec so često nam v oči vabile.

Prišrčno smo se njega radovali;

Bil pesnik nam od Boga je poslan,

Od njega mnogo smo pričekovali,

Ker vedno se je vedel kot Sloven,

Od njega mnogo smo se nadejali;

Gorjó, naš up, naš up je bil zman:

Slovenca mam vedno nuda prazna,
Slovenou srca ni nikjer prijazna.

Mladini bil učitelj vedno vzoren,
Značaj jeklen, neomahljiv in čist,
Bil delavec je vedno neumoren,
Preziral je protivnikov zavist,
Bil onde vedno steber čvrst, podporen,
Kjer narodu je bilo kaj v korist,
Zatò po njem razjokaj se mladina,
Zatò po njem zastokaj domovina.

Nasprotniki! vi boste se smejalj,
Ker jezi vaši bode konec, kraj.
Vi nanj ste se strašansko hudovali,
Ker poremetil vam je marsikaj.
Vi, ki bi šivega kamenovali,
Oj dajte mir, mir mrtvemu sedaj;
Zavist, zagrizenost, zlorodost vaša
Gotovo vam nič dobra ne prinaša.

Od svojcev daleč v tuji domovini
Prerano nam je njega grob pokril.
Ni res, on ne podiva nam v tujini,
Mi smo ko da bi eden narod bil,
Nas bratska kri in bratska vez jedini,
Da bi nas razdvojile, ni jih sil.
Domá ne, a med dragimi nam brati
Njegov grob moči Slava, obča — mati.

B. Flegierč.

nego za kmetijstvo. Svoja poročila izdaja to društvo le v italijanskem jeziku, katerega niti ne razume okoličan. Mimo tega služi to društvo v agitacijske svrhe, sosebno o priliki volitev. Biki, koje nakupuje in podarja ta družba, igrajo veliko ulogo pri vsaki volitvi. In mi poznamo gospoda, ki ima važno besedo pri tej družbi in ki je odurno zavrnih narodno mislečega okoličana, ko je prosil pri družbi ameriških trgov. Zakaj ga je zavrnih? Ugantome — se stalična gospodarskih koristi gotovo ne. Okoličanski rodoljubi opazujejo že dolgo in tužnim srečem to delovanje omenjene kmetijske družbe. Posvetovali so se že desto in prišli so do zaključka, da naj okolični storji prvi korak do gospodarskega osamosvojenja — tem, da si osnuje lastno kmetijsko družbo za okolično, kateri bude smoter, resno podpirati našega kmeta.

Potreba takega društva opravičena je posebno sedaj, ko nam preti trina uš z uničenjem vinogradov.

Tu se hoče ljudi, kateri bodejo imeli srce za ljudstvo, kateri bodo isto poučevali v lastnem jeziku. Družba naj ne „eksperimentira“ samo, ampak dela naj v prospet kmetijstva.

V ta namen se ima tekom posta sklicati shod, ali prav za prav ustanovni zbor našega kmetijskega društva.

Le od števila navzočih pri temu shodu bodo odvisna ustanova našega kmetijskega društva! Kraj, dan in ura se priobčijo ob svojem času v „Edinosti.“

Lastno kmetijsko društvo nam je prepotrebno!

Rodoljubom priporočamo najernejše, da ne zamude priliko, priti k temu ustanovnemu zboru a še posebej jih prosimo, da privedo seboj svoje prijatelje in znance. Od delovanja rodoljubov je mnogo odvisno: delati je treba in sad bude gotov! Noben zaveden okoličan naj bi ne zamudil priti k temu zboru ter delovati, da se ga udeleži kar je le več močno našega občinstva, posebno iz okolice.

Tudi naši kmetje-okoličani naj store v tem obziru svojo dolžnost, in zagotovljeni naj bodo, da isto store i rodoljubni veljaki, kateri se brigajo za ustanovitev društva in katerim je na sreču njih blagor!

X*

Političke vesti.

V deželnem zboru gorščekom so interpelovali poslanci dr. Rojic in tovarši o razmerah na c. kr. srednjih šolah v Gorici. V interpellaciji je čitali upravskandalozne stvari. Na gimnaziji gorščekom je nek profesor, kateri dajo začnico učencem vprito njih roditeljev; isti profesor je žalil na nezaslišen način ves kmečki stan. Vsled nemškega učnega jesika in prevelike strogosti padla je v poslednjih štirih letih povprečno jedna četrtnica dijakov, kakor ne na nobeni drugi šoli v Avstriji. Sedanji ravnatelj je odpravil pri službi božji slovensko in italijansko petje ter je se svojimi potročili preprečil po ministru Gautechu ukazano upeljavo slovenskega in italijanskega poučnega jezika v geografiji in zgodovini. G. ravnatelj obvezuje tudi roditeljem vpisati svoje otroke v obligatni pouk v materinem jesiku. Interpelacija se obrača tudi proti šolskemu nad-

Tonica. Hvala Bogu, imamo dovolj, predajalnica dobro nese in oče še posebej zaslužijo... .

Sodulja. Res, res. Najboljša prodajalnica v mestu in on, res tisto z upnik... Toda kaj sem hotela reči, Tonica, ti se možiš —

Tonica (sladko). Kdo Vam je povedal?

Sodulja. Videla sem, videla — hi, hi! In kmeta, kmeta!

Tonica. Ah, tako! O tetka, nikar me ne jesite — saj veste, moj oče — —

Sodulja. Kako pak, o poznam ga — on bi te tako rad kam, na — kmets!

Tonica. In jaz nočem, da Vam povem; rajša — ali veste, kaj sem storila téma „snubačema“?

Sodulja. No, kaj, kaj?

Tonica (posiljenim smehom). Pustila sem ja stati!

Sodulja. Ježeš, da si to storila! No, to je bilo razumno. Kmet, komur kmet gre, to jaz vedno pravim mojim in ti si za kaj druga, boljšega: tako za višjega uradnika ali visokega častnika — —

(Dalje prih.)

zorniku Leschanofskemu, kateri zahteva povsodi največ strogo v nemščini. Interpelacija pravi doslovno: „S tem strogom ravnanjem se pa ob jednem neizkušena mladež draži, da pobija profesorjem okna in da raztrguje na javnih prostorih razredne knjige, morda v tih veselje provročiteljem takih razmer, a gotovo ne v doseglo pravega namena državnih, naši deželi namenjih šol.“

V deželnem zboru kranjskem našla je posl. Hribar, v koliko korist bi bila vsej deželi hipotečna banka. Govornik graja dež. odbor, da ni ničesar storil v tej zadevi. Vsak dolg naj bi se amortiziral v teku jednega rodu, to je podlega vsemu delovanju modernih hipotečnih zavodov. Stavlja torej pet predlogov v tem smislu. — Posl. Suklje je izrazil sicer nekatera pomisleke, a se ni protivil predlogom Hribarjevim, priznavajoč, da je dež. odbor prepovršno poročal o tej zadevi. Ko se je poročeval dr. Tavčar jarekel proti predlogom Hribarjevim, odklonila je zbornica te predlage. — Za uravnavo reke Vipave se je dovolil znesek 15.000 gld. Posl. Hribar graja deželnega glavarja Kranjskega, ker je pri otvoritvi dolenskih železnic najprej govoril nemški in potem še le slovenski. Govornik želi, da bi dež. glavar v bodočem delu zavrgla to pogodbo, politički nasledki bili bi pa osodepelni. Vsi nepristranski listi sodijo tako, da se je Nemčija se sklepom trgovinske pogodbe uklonila pred Rusijo, da je storila pokoro za predrnost svojo, da je kedaž zapričela gospodarsko vojsko proti Rusiji. Stroški te pokore bodo moralni plačati nemški poljedelci, tako, da trdi ti poslednji, da rusko-nemška pogodba znači njihovo pogubo. Gotovo je, da se bodo agrarci na vso moč upirali novi pogodbi, ali istotako gotovo je, da jim nič ne pomaga vse njih upiranje, ker je nemški cesar že zastavil ves svoj upliv in svojo avtoriteto v ta namen, da parlament odobi pogodbo.

Deželni zbor dalmatinski. V včerajšnji seji je interpeloval posl. Klaic deželnoborskega predsednika, kedaž misli staviti na dnevni red adreso glede spojenja Dalmacije s Hrvatsko. Ta adresa bi se morala staviti v kratkem na dnevni red že sbok tega, ker sedanje zasedanje konča v kratkem. Predsednik je obljubil, da pride adresa v razpravo v prihodnjem tednu. Italijanska in njih „bratska“ srbska stranka sti poparjeni vsled te izjave predsednikove.

V deželnem zboru niževnem je raspravljal včeraj občinski in ustavni odsek o preosnovi volilne reda na deželnem zboru; odsek je sklonil, da se uvedejo neposredno volitve v kmetijskih občinah.

V deželnem zboru moravskega je izjavil včeraj ces. namestnik, da se skoraj predloži načrt za uredbo reke Morave. Zbor je vstopil to izjavo z živahnim odobravanjem.

Deželni zbor predarberški se je odločil včeraj vsled cesarjevega povelja. — Kakor poročajo z Dunaja, nasvetoval je ministarski svet Nj. Veličanstvu ta ukaz. Varok temu bil je baje ta, da je sklenil deželni odbor predarberški predložiti dež. zboru nekako rezolucijo, v kateri se zahteva, da bi se moralni degradovati dotični častniki, kateri so se bili v dvoboju in oni, ki so mučili vojake.

Z nezaupnico grofu Hohenwartu bavi se tudi zagrebački „Obzor“ na uvodnem mestu. Tudi tega lista misli soglašajo z našimi. „Obzor“ piše prav umostno, da je bil Hohenwart zvest podpiratelj Tasseff-več čas do istega trenotka, ko je hotel poslednji nekaj ukreniti v prilog Slovanam, do istega trenotka, ko je grof Tasseff predložil svojo volilno reformo. Takrat je Hohenwart pozabil na Slovance, ki so ostali v Hohenwartovem klubu. Kajti Plener in Windischgrätz se lahko sklicujeta, kadar-koli kaj storita proti Slovanom: ta in oni je z nami. Zato pa stope stvari tako: kdor je s Hohenwartom, ta je s Plenerjem. Mej tema dvema sedaj ni razlika. „Obzor“ se čudi, da je hotela duhovščina preprečiti nezaupnico ter povprašuje: kake zasluge ima Hohenwart za duhovščino? Morda je to zasluga, da se se je zdržal z ono stranko, katera je ustvarila vse ono zakone, radi katerih se katoliki pritožujejo po vsoj pravici? Ne, Hohenwart ne zasludi nikakega obzira se strani duhovščine, kakor ga ne zaslubi Plener. Po menenju „Obzora“ bi morale duhovščina delati proti Hohenwartu, pač pa v prilog slovanski koaliciji.

Češki aristokratje so storili korsk, katerega bodo danes ali jutri še silno obžalovali, le bojimo se: ko bodo prepozno. S tem, da so v posebni izjavi obrnili hrbet tudi onim narodnim velkoposetnikom, kateri se nočejo vezati z Nemci, podrli so najbrže zadnji mostiček, po katerem bi se bili morda zopet lahko vrnili tja, kjer so bili do dobe koalicije, to je: na stran naroda češkega, iz

katerega so erpili do sedaj svojo moč in slavo. Narodna manjšina v velikem posestvu obsoja odločno tako postopanje večino. Tako se je izjavil nedavno poslovodja baron Leonhardove skupine (to je tistih veleposetnikov, ki so ostali na strani naroda češkega), da tudi mnogi konservativni veleposetniki niso zadovoljni s postopanjem Windischgrätzov in Schwarzenbergov. S svojim postopanjem razgriva historičko plemstvo narod češki bolj in bolj. To utegne imeti resnejše posledice nego bi človek mislil na prvi pogled. Narodni veleposetniki, kateri čutijo z narodom in nočijo, da se narod postavi proti njim, ne pustete v ničemer več — zlasti ne pri volitvah — historičkem plemstvu, ako se bode isto tako vedlo, kakor se vede sedaj.

Štud brezposelnih delavcev. Na Dunaju je zborovalo včeraj v predmestju Meidling okolo 2000 brezposelnih delavcev. Policijski komisar je razpustil zborovanje, ker so razni govorniki zelo brezobjarno napadali vlado. Kajih 400 delavcev šlo je potem proti mestni palati, kjer so namerjali demonstrativni, toda policija jih je razgnala, ne da bi se bil kdo ustavil.

Carjeva bolezna. Iz Peterburga poročajo, da je car toliko okreval, da od včeraj zoper sprejemo ministre v predavanje.

Bismarck in pa rusko-nemška trgovinska pogodba. Iz Borolina javljajo, da včerajšnja

zoli pri sv. Jakobu od 10. ure predpoludne do 1. ure popoludne.

Z žensko podružnico sv. Cirila in Metoda je darovala Neimenovana od sv. Ivana 3 krone. Dr. Vladimir Förster 2 krone. — Gospa Metlikovičeva nabrašla pri sokolski maskaradi 12 kron 84 stot.

Z ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda imela bodo jutri ob 3. uri popoludne svoj občni zbor v dvorani „Slovenske čitalnice“ (Via S. Francesco št. 2). Vzpored: 1.) Nagovor predsednice; 2.) Poročilo tajnice; 3.) Poročilo blagajnice; 4.) morebitni načini; 5.) volitev novega odbora. — K obilni udeležbi uljudno vabi

Načelništvo.

Pogreb pok. prof. Billrotha vršil se je včeraj na Dunaju jako sijajno. Mrliča so blagoslovili v cerkvi pri sv. Doroteji. V cerkev so prišli nadvojvoda Rainer, ministri in načelniki oblastnij. Govoril je župnik Zimmermanjako gauljivo o pokojnem učenjaku. Pogreba se je udeležilo mnogo zdravnikov, učenjakov in dijakov ter ogromna množica ljudstva. Na pokopališču so govorili pri odprttem grobom trije vseučiliščni profesorji.

Papež in staroslovensko bogoslužje. Proti uvedenu slovenskega bogoslužja oglasilo se je že mnogo protivnikov, v prvi vrsti italijanski duhovniki, kateri menijo, da bi s tem trpela jednotnost katoliške Cerkve. Kanonik Pešanti je sestavil celo obširen spis ter naprosil sv. Očeta, naj bi se ta spis prijavil v listu „Civilità Cattolica.“ Papež Lev XIII. pa je — kakor poroča „Katolička Dalmacija“ — zavrnih to prošnjo z opomnjo, da je slovensko vprašanje kočljivo in največ važnosti za Cerkev katoliško.

Bandski. „Naša Sloga“ piše: Ta beseda je padla dne 1. februarja v deželnem zboru istrškem. Ta beseda je italijansko-nemška in pomeni, natančno prevedena, vodjo glasbenega zboru. V Poreču seveda niso mislili na vodjo glasbe, ampak na vodjo one „bande“, katera razgraja in uprisorja različne komisije na galeriji deželnega zboru: s kričanjem, žvišanjem, ropotanjem in mučenjem psov itd. Vodja te bande je poznana oseba, proteže še precej visoko stojedih oseb. V noveji dobi se je mislilo, da stopi s galerijo v zbornico. To se ni zgodilo; bodisi, da si ni stekel še zadosti zaslug na galeriji, bodisi, da nimajo nikogar, ki bi ga postavili na galeriji na njegovo mesto, ali ga pa oni, ki ga poznajo pobliže, ne smatrajo sposobnim za zbornico. Naj ostalo toraj vodja „bande“ na galeriji porečke zbornice! Živio Bandski!

Pevsko društvo „Skala“ v sv. Krizu priredilo je dne 28. januarja svoj društveni ples, pri katerem so je dobitilo 107 gld. 50 nč., po odbitku stroškov je ostalo 46 for. Zahvaljujoč se p. n. občinstvu, ki se je tega društvenega plesa v tako velikem številu udeležilo, nabral je društveni odbor za družbo sv. Cirila in Metoda 6 kron 67 stotink, katere so darovali: Jožef Bogatec 1 krono, ostalo pa prisatno občinstvo.

Na slovenskem gledališču v Ljubljani gostuje sedaj dian kr. hrvatskega gledališča v Zagrebu, g. Vaclav Anton.

Ljubljansko pismo. 130 parov štola je letošnje „Sokolove“ maskarade prva kadrilja in še čez 100 udeležilo se je druge in zadnje! To vam je bil „final“. gospod urednik, s katerim se je proslavil letos Kurent v Ljubljani, ž njim pa zajedno naš „Sokol“! In kako dren in gnječa sta Vam bila tam v starega streličja prostornih dvoranah, s vse protesno so bile to dvorane in premajhne, in valed tega najmanj 20 do 30 parov ni dobito duška na plesidi!... Čudno moč in privlačno silo ima „Sokol“ v sebi, in če so imeli občniki „Narodnega doma“ le nekoliko učes in oči pri sebi, morali so se ta večer sramovati, da še nimamo „Narodnega doma“!

In zdaj?! Za nami vse, za nami, kar je bilo! Tako je! — Kurent dobil je za jedno leto zopet absolutorij, aranžirji pustnih veselic spricovali „zrelosti in sposobnosti“, pa lahko vest in zavest, da so storili svojo dolžnost; nasprotno pa so gorenjski volilci razdobljiškega volilnega okraja poslali grofu Hohenwartu „memorandum“ v podobi mastne nezaupnice, v kateri so mu povedali, da so sicer prijatelji predpustnemu veselicam, da pa si ne pusti uganjati po njem politično-pustnih burk, kakoršne jo uganjal ta grof Hohenwart z njimi do zdaj, a jih bode uganjal

tudi še s ostalimi volilci, kar jih še ni odreklo mu svojo — za nos vedenje pokorčine. In take grofiske marjonete menda niso tudi ti Hohenwartovi volilci iz — Kamniškega in Kranjskega volilnega okraja, ali ka-li?

Kar se naše kranjsko-politične zrelosti tice, bi jas nekaterim odmeril še najmanj 100letne skušnje, a ne jamčim niti tedaj za potrebno politično — usposobljenost! Na degmo in levo vidite — marjoneto, gospod urednik! Volilci nekaterim — poslancem in nekateri poslanci zopet — vladni, slovenski narod na Kranjskem pa budi zemljijo, na katerem uganjajo „narodno-delavni(!) možje“ svoje politično-predpustne burke, za katere pa se dadó — mastno plačati!

Predpustnih dobrotno se naučili, političnih nas bodo pa kmalu kar konec, a kdo so ljudje, ki hodejo tudi v resnem času briti iz slovenskega naroda — norce, to, gospod urednik, povedati, se mi pa vendar — gabi!

In res je prišel resni dolgočasni post, ostaniki in preste tolakijo nam nemirni želodec, sunaj v gozdu pa se oglasa v temno noč samotarski čuk kot bi pel svoj „Memento mori“ — političnemu predpustu. „Pulvis ex, et in púlverem revertéris! S.

Za nevesto. Valed poroke nadvojvodinje Gisele s princem Leopoldom Bavarskim osnoval je „nepoznanec“ neko ustanovo za ubožne neveste. Za leto 1894. odda se iz te ustanove dota 696 gld. Prositi smejo za to doto ubožne neveste, katero so hčere ali pa sirote po uradnikih, služabujočih pri kakšnem uradu, podrojenim ministerstvu notranjih poslov. Dota se prizna dan 20. aprila t. l., toda dolična nevesta mora se poročiti do konca oktobra meseca t. l. Prošnje do 15. marca t. l. c. kr. nizavstrijskemu namestništvu na Dunaju. Prošnji se mora priložiti: dokazilo, da je prosilka res zaroden, dalje dokazilo, da je res hči uradnika, kakor je gori omenjeno, potem spričevalo dobrega vedenja in pa potrdilo ubožstva.

Policijko. Zaradi prosjačenja so zaprili 85letnega Matijo Križmančiča iz Kopra. — 15letni dijak Friderik Lebwohl iz Nemčije je pobegnil iz domačije, ukradli 200 goldinarjev. Policija ga je našla v Trstu v hotelu „Nacional“, kjer se je nastanil pod krivim imenom. Našli so pri njem še 181 gld. denarja. Ostavili so ga pod zasebnim varstvom, dokler ne pride ponj oče, kateremu so brsojavili, da so ptička ujeli. — Agentu Franu S. stanujemenu v ulici Padina, ukradel je včeraj neznan tat iz zaprtega kovčega znosok 22 gld. v gotovem denarju.

Pokušen samoumr. 30letna natakarica Ana Bernotić, stanujeda v hiši št. 1 v Androni Romagna, hotela se je usmrtili včeraj, izpivši kosarec vode, v kateri je restopila glave švepljenje. Treves jo je spravil izven nevarnosti. Vzrok: nesrečna ljubezen.

Ogenj. Po nidi od 8. do 9. t. m. okolo 8½ ure včeraj nastal je ogenj na senjaku posestva hšt. 827 na Vrdeli. Predno so še prihiteli gasilci na lice mesta, zadušili so ogenj domačini s pomočjo sosedov. Škoda je tako nesnačna. Lastnika zgradbe, Jak. Šivic in Fr. Babič sta zavarovana, jedino škoda — okolo 15 gld. — trpi le mestni učitelj Ciano, kateri je imel svoje seno shranjeno na istem senjaku. — Na lice mesta prišel je tudi vodja policijskega okrajnega komisariatja, gosp. viiji komisar Bachr.

V Požunu na Ogrskem so zaprili te dni nadporednike generalnega štaba F. L., ker je obdoljen, da je ponarejal menjico. — F. L. je pri zadnjih velikih vajah padel raz konja in si pri tem tako pretresel možane, da je moral ležeti dle dasa. Od tistega časa so opažali znomenja, iz katerih je bilo sklepati, da se mu nekoliko meša. Mislijo toraj, da je storil navedeni zločin v nezavestnem stanju.

Doba strahovanja v Italiji. Voja in injemna sodišča delajo po Italiji s tako silo, kakoršče še nikdar niso kazali toliko razupiti ruski guvernerji. Postopanje je kaj kratko; preiskave ne treba nikake; na podlagi par denunciacij pa osođijo najnedolžnejšega. Najbolj kričedti slučaj je dosedaj osođba odvetnika Mollinarija v Massi-Carrari, kateri je dobil nič manj kakor 23 let je. Ta grozna kazen ga je doletela radi nekega govora, katerega natanjčna vsebina niti dognana ni, ker se kričajo ispovedbe prič. Kaj pa še le v takih slučajih, ko imajo sodišča količaj podlage za osođbo?

Iz Belegografa javljajo da je 300 službenjev na visoki čoli priobčilo neko izjavo, v kateri pravijo, da sedanji vladni eksperiment ruši stalnost in konstitucionalni razvoj dežele. Službenji protestujejo proti temu in so pravljeni z vso silo braniti svobodnostne pridobitve.

Kraljica Natalija — podprednica. Iz Odese poročajo, da je srbska kraljica Natalija poddevala lepo premoženje po svoji nedavno umrli teti, princesinji Murusijevi. Pokojna princesinja bila je prijateljica kraljice Natalije, katera je sleherno leto bivala pri njej nekoliko dni. Vsled to dodipline je kraljica Natalija dobila še par milijonov k onim, katere še ima. Toliko več vzroka za Milana, da skuša sprizniti se s svojo soprogo.

Smrt skopuh. V Königstettenu pri Tullnu se je obesil tamošnji imoviti posestnik Leopold Schneider, ki je bil poznani kot velik skopuh. Star je bil še le 43 let. Živel je vrednem strahu, da ne bi obubožal in da ne bi moral še beračit. V strahu pred tatoči nosil je vse svoje premoženje pri sebi. Njegova družina je trpela bodo zvok njegove skoposti. Slednjič je zblaznel in se — obesil. V žepih so mu našli vrednostnih papirjev za 15000 gld., hrailničnih knjižic za 10.000 gld. in raznih dragocenosti visoke vrednosti.

Mačka je razmesarila in umorila nekega 10letnega dečka v Berolinu. Na nekem skladu lesu zabavali so se otroci s tem, da so dražili veliko mačko: dresali so jo s palicami in metalni kamenje vanjo. Kar naenkrat skodi raskačena mačka na jednega izmed dečkov, ga jame grizti v obraz tako, da so jo komaj odtrgali od ubožega dečka. Deček se je zgrudil na tla ves okrvavljen; prenesli so ga hitro v bolnico, kjer je umrl kmalu potem.

Anarhistički napad. Iz Bruselja javljajo, da je na tamošnji glavni pošti raspoloil nek zabol, v katerem je bilo razno razstreljivo. Zabol je bil seznamovan, kakor da so v njem vrednostni papirji. Poštni uradniki so zbežali vri prestrašeni. Poškodovan na srečo ni bil ničhe.

Smrtni osođbi. V Novem Tičinu (Moravska) je bil dne 8. t. m. pred porotnim sodiščem osođen na smrt kmet Jan Matavuk, ker je avgusta meseca min. leta umoril nekega posestnika zvok tega, ker mu isti ni hotel dati svoje hčere v zakon. Vročekrvež si je torej preskrbel drugo nevesto, t. j. smrt, ali pa vzame po vladarjevi milosti tretjo, t. j. jedo. — V Planu (Češka) je bil 8. t. m. pred porotnim sodiščem osođen na smrt kmet Josip Barčička. Isti je ubil lastnega svojega odeta, ker se je sprij še njim zaradi dedičine. Lepo dedičino dob!

Nezgoda na dvornem plesu. Iz Bruselja poročajo: Mej dvornim plesom v čast zaroka princeza Josepina s princem Karolom Hohenzollernskim zgrudil se je general konjice Iskhen — zadela ga je kap. Vor kraljevi dvor kakor tudi drugi navzodi zapustili so takoj dvorano. Nesrečnega generala so prevideli se sv. sekramenti za umirajoče takoj v kraljevi palači.

Osođen anarhist. V Parizu so osođili

dne 8. t. m. na 5letno jedo anarista Vilisje-ja,

kateri je povodom slavnostij, pri-

jenih ruskim mornarjem na čast, ustrelil iz

samokresa na množico.

„Slovenski Svet“ ima v 3. št. naslednjo vsebino: O centralnem organu avstro-ugarskih Slovanov. — Rusija 1893. leta. — Poljski so dobili v Rimu po nosu! — Iz pœizij M. L. Lermontova: Pesem v ruskem izvirniku, prevod pa z latinico in cirilico. — Posebne opomnje o rabi cirilice za slovenski jezik. — Ruska pesem. — Plevl (pesem). — Hrvat i Slovenec, (pesem). — Slavlj i kos (pesem). — Razmišljanja (pesem). — U nohi (srbska pesem). — Listek. — Ljubljansko gledališko pismo. — Ruske drobtinice. — Ogled po slovenskem svetu. — Književnost.

Najnovejše vesti.

Poreč 10. (Brzjav v našega posebnega poročevalca). Posl. Dukić interpeluje vladu zaradi občinskih volitev Pazinskih, obzirom na Costantinijevo interpelacijo, posl. Jenko pa zaradi nemškega in italijanskega dopisovanja državnih oblastij slovanskih občinam. Razni predlogi poslancev Jenka, Mandića in Flega

se ne razpravljajo, vsled predsednikove izjave, da se ne jemljejo v razpravo neitalijanski predlogi. Manjšina mu očita nedoslednost, ker so nekateri izpisani še-le tekom obravnave, sploh pa da je predsednikovo postopanje nezakonito. — Prihodnja seja bode v pondeljek.

Gradec, 10. Predavanja na politehniki so se pretrgala, dokler se ne poravnajo difference med moj profesorji in dijaki. Zavod so zaprli.

Praga 10. V razpravi proti „Omladini“, izjavili so obtoženci danes, da ne zapusti dvorane, prej, predno se ne opozove prepoved, da smo sprejemati jetniki obiske ob nedeljah. Iz dvorane še so še-le valed nagovaranja braniteljev. Na hodniku so takó razgrajali, da je morsia poseči straža vmes.

Budimpešta, 10. Poslanec Meszlenyi je interpeloval vladu glede na okolišino, da ista ne razpolaga več z večino. Vprašal je, da li ne misli vladu, da je prišel čas obvestiti kralja o položaju, da ukeže potrebno.

Berolin 10. Nemško-ruska trgovinska pogodba podpisala se je danes o poludne.

London 10. Brzjav iz Rio de Janeiro javlja, da bodo v kratkem nove volitve. Našli so neko zaroto proti podpredsedniku Poixotu. Zarotnike so zaprli, takoj sodniško obravnali proti njim, in osođili nekatero izmed njih na smrt, druge na ječo; med njimi so tudi nekateri častniki. Smrtna osođbe so takoj izvršili.

Narodno-gospodarske zadeve.

Opozka k članku: „Gnojenje vinogradov z umetnim gnojem“.

Zo večkrat čital sem v Vašem cenjenem listu različne članke o narodno-gospod. zadevah. Čeravno ni vsakokrat kaj posebno zanimivega, vendar je podudljivo, kar dotični piše; bodisi pa, je li vse dopisnikova znanost, ali tudi postranska pomoč, omeniti le moram pri tem, da dotični premalo obzir jemlje na naše razmere in na stanje naših okolišanskih kmotov.

Ker je zadnji članek velike važnosti tudi za naše kraje, ni moči presirati ga kar takò; sploh bi so dalo o tem veliko pisati, ali po mojem mnenju ne spada v ta list obširen popis o tem, kakor sploh več enacih reči ne, ampak je to naloga kmet. listov. „Edinošč“ se jo baviti v prvi vrsti s političnimi stvarmi, z drugimi pa le bolj postransko. Vendar dovolite tudi meni par besedi o gori omenjenem predmetu.

Ker dopisatelj takò priporoča gnojenje z umetnim gnojem — nastalo važno vprašanje: Koliko je pa častnih čitateljev, koji imajo le nekoliko pojma, kaj je umetni gnoj — kakò dotičnega rabiti in v kuki množini, — kje ga naročiti itd? To ni pa kar meni nič, zmešati umetni gnoj z navadnim gnojem, ali z suho zemljo in ga nasuti k trti, tudi to priprosto delo zahteva primerne podute.

Umetni gnoj je res velike važnosti za naše kraje posebno, ko se mora navadni gnoj takò daleč nositi, kar provzroča velike stroške, med tom ko bi z umetnim ali koncentriranim gnojem dosegali ravno iste vpečete. Kar sedaj mora nositi ves dan v svojem optniku, odnesel bi kar hkrat v jednem samem žakiju na hrbitu. Jako koristno bi to že bilo, ali o tem treba natančnega pouka, kar pa žalibog nedostaja našim vinogradnikom kljubu drž. uradnikom, nastavljenim v to strhu. Kajti ti le poslednji so prikažojo kakor kuščarica ob lepem, solnčnem dnevu.

Tudi ne bi se izplačalo, ako se naročita samo eden ali pa dva, kajti s tem bi se vožni stroški dotičnim nerazmerno povečali in umetni gnoj bi bil predrag. Naročiti bi si ga morali več skupaj kar cel vagon. V ta namen bi se jih moralno več združiti. Ne samo umetni gnoj, ampak tudi druge še koncentrične in potrebnejše reči bi se dale dobiti bolj po ceni n. pr. bakreni vitrijol, žveplo, semena i. td. Tako plačujete sedaj bakr. vitrijol po 30 kr. in še več, pa navadno še ni pravi, temveč železni vitrijol, koji prav malo koristi; med tem ko bi Vas prišel stati, kakor popred novedeno, le po 21-23 kr. Posmislite toraj, kake koristi bi bila kmetijska družba. Nedavno se je govorilo o tem, sedaj pa je zopet vse ugasnilo. (Čitatejo denašnji uvodni članek. Op. ur.). Ravn sedaj bi trebalo ukreniti na modrejša pota, kajti ni dovolj, da se je trtna uš razširila po vino-

gradih in nam uničuje vse trte, hoče nam tržaška uš pojesti še kole (frkade) s tem, da nam naklada vedno večje davke. Najbrže hočejo tudi v tem posnemati obljubljeno deželo!

Hribovec.

Književnost.

Književni dar „Matica Hrvatska“ za leto 1893.

Ravnokar smo prejeli jednajstero knjig „Matica Hrvatska“ za leto 1893. Tiskale so se v 10000 izdih, kateri so bili razpečani še predno so se začele knjige razpoljati. Od teh jednajstih knjig jih je osem določenih za člane, in sicer: 1. „Bosanke“, pripoveda Ivan Lepušić. V četrtih povestitv nam pisatelj opisuje dogodnice iz bosanske življenja. 2. „Marija Konanka“. Po resničnem dogodku iz dobe pred avstrijsko okupacijo v Bosni in Hercegovini. Napisal Mate Vodopić, minolo leta umrli škof Dubrovniški. 3. „Izabrane pesme“ župnika Ivana Hranilovića. Ta knjiga prinaša 50 raznovrstnih pesmi znanega pesnika-pisatelja. 4. Četrta knjiga obseza Izvezek pesmijansko leto preminolega pesnika Mirka Bogovića, in sicer tragediji „Matija Gubec, kralj seljački“ in „Stjepan poslednji kralj bosanski“. 5. „Ilirske glazbenice“. Prilozi za povest hrvatske preporoda. Spisal Fr. S. Kuhač. Pisatelj opisuje dela osemnajstih skladateljev. 6. „Slavenska Knjižnica“. Pod tem naslovom hoče izdavati „Matica“ izbrane proizvode slovanskih pisateljev sploh. Ta zvezek prinaša dve povesti Turgenjeva: „Plemičko gnjezd“ in „Rudjin“. 7. Šesta knjiga obsega zgodovino, „Poviest srednjega veka“. 8. XVIII. knjiga poučno knjižnico prinaša „Ribc, prirodoslovne i kulturne crticice“. Napisal dr. Mišo Kipatić. Ta knjiga obseza 460 strani z 138 slikami. Vse teh 8 knjig, katere stanejo v knjigotržtu 10 gld. 20 kr., dobijo člani za bore 3 gld. — Mimo teh knjig je izdala „Matica“ še nastopno 3 knjige: a) Vjeckoslav Klaić: „Hrvatska pjesmarica“. Ta zvezek prinaša 155 uglasbenih hrvatskih in 12 slovenskih pesnič. Cena mu je za člane „Matica“ 60 nv. v knjigotržtu pa 75 nv. — b) „Prievodi novijih pjesnikov, I. zvezek. Ta zvezek prinaša Mickiewicza „Gospodin Tadija“ ali „poslednji porob u Litvi“. To je plemička povest iz leta 1871—1872. Cena za Matičino člano 1 gld. v knjigotržtu 1 gld. 50 nv. — c) Knjižnica za klasičnu starino. Knjiga I: Poviest grčke književnosti. Sestavio Dr. Avgust Mušič.

Odbor „Matica“ je bil namerjal izdaši 12. knjigo, in sicer prvo knjigo „hrvatskih narodnih pesmi“, a nenadna smrt prof. dra. Ivana Broza je preprečila izvršitev to namere. — Iz teh podatkov je razvidno, kako uzorno deluje „Matica Hrvatska“, da jo lehkovo postavimo v vzgled drugim literarnim zavodom.

Eksekutivne dražbe.

C. kr. m. deleg. okr. sod. Gorica 21. februar, in 29. marca posestvo Stefana Gorjup iz Trnovega, uknjiženo v uložku 16. zemljišnice za Trnovo.

C. kr. okr. sodišče Sežana. — 5. marca in 4. aprila posestvo Antona Race pok. Antona iz Rodika h. št. 70/38 v uložkih št. 352, 353, 354, 355 zemljišnice za isto občino, cenjeno na 401 gld.

Isto sodišče: 5. marca in 4. aprila t. l. posestvo Antona Živec pok. Andreja iz Skočega h. št. 35 v uložkih št. 28 in 29 iste zemljišnice, cenjeno na 450 gld.

Konkurzi.

C. kr. trg. in pomorsko sodišče v Trstu. — Društvena tvrdka Bellani in Minola in javni društveniki Vincencij Bellani in Pavel Minola. Konk

Trgovinski brzojavi.

Budimpešta. Pienica za spomlad 7-28-7-29, za jesen 7-55-7-59. Koruz 4-79 za maj; za junij 4-80 — Oves za spomlad 6-67-6-69.

Pienica nova od 77 kil. f. 7-35-7-40, od 78 kil. f. 7-45-7-50, od 79 kil. f. 7-55-7-60, od 80 kil. f. 7-60-7-70, od 81 kil. for. 7-70-7-75, R2 5-55-5-75; oves novi 6-70-7-20.

Jčmen 6-65-9-25; proso 4-20-1-60.

Povpraševanja po pienici in ponudbe srednje Prodalo se je 17000 met. stot. po polnih stalinih cenah. Vreme lepo.

New-York. Moka 2-15 dražje.

Praga. Nerafinirani sladkor. Vsled p doraženja cen v Ameriki trg stalen.

Februar 17-10. Marec 17-10. April 17-20.

Budimpešta. Spirit, 16-25-7-20.

Havrs. Kava Santos good average 101-75, za juni 98-75 trg miren.

Hamburg. Santos good average za mare f. 81-25, maj 79-50, september 76-25; trg stalen.

Dunajska borsa 10. februarjava 1894.

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	97-95	98-05
" v zrebru	97-95	97-80
Avtstrijska renta v zlatu	120-30	120-10
" v kronah	97-40	97-40
Kreditne akcije	380-75	38-80
London 10 Lat.	125-70	125-70
Napoleoni	9-95%	9-95%
100 mark	61-87%	61-82%
100 italij. lir.	43-65	43-45

Tržne cene.

(Cene se razumejo na debelo in s carino vred.)

	Cena od for. do for.
Kava Mocca	100 K. 175. 177.
Ceylon Plant. fina	182. 184.
Pari.	192. 194.
Java Malang	166. 167.
Portorico	184. 186.
Guatemala	165. 166.
San Domingo	159. 161.
Malabar Plant.	180. 182.
native.	170. 172.
Laguaya Plant.	176. 180.
native.	170. 172.
Santos najfinji	157. 159.
srednje fini	154. 156.
srednji	151. 153.
ordinar.	141. 143.
Rio operni	172. 175.
najfinji.	158. 159.
srednji	152. 154.
Skladišče: Mt. et. 85230.	
Sladkor Centrifugal I. vrste	100 K. 34-75 35.-
Concasé	36-50 —
v glavah	37-50 —
razkosani	37-75 38.-
Skladišče: Mt. et. 7500.	
Riz italijanski fini	100 K. 18-75 19-25
srednji	17-50 18-
Japan fini	17-50 —
srednji	16-25 —
Rangon extra	15. —
I.	13-75 —
II.	11-50 —
Petrolej ruski v sodih	18-25 —
v zabožih od 29 kil.	5-85 5-90
Olje italijansko najfinji	100 K. 59. —
srednjedino	50. —
bombačno, amerik.	32. —
dalmatinsko	36. —
Limon Mesinski	zaboj
Pomeranče	3. —
Mandelin Dalmatinski	100 K. 61. —
Bari	67. —
Pinjoli	80. —
Botidi Dalmatinski	—
Pulješki	7-50 7-75
Smokve Pulješke	12. —
Grič v vencih	13. —
Sultanic	30. —
Vamparli	22. —
Civete	25. —
Polenovke srednje velikosti	33. —
volike	35. —
male	39. —
Slaniki v velikih sodih	14. —
z. v. —	5. —
Domadi pridelki.	
Fizol: Koks	100 K. 9-75 10-
Mandoloni	8-75 9-
svetlorudeči	9. —
temnorudeči	—
kanareček	—
bohinjški	9-50 9-75
beli veliki	9. —
mali	6-75 —
zeleni, dolgi	7. —
okrogli	6-25 6-50
mešani, hrvatski	5-50 5-75
štajerski	6-50 6-75
Mačlo fino štajersko	94. —
Jetmen št. 10	9-25 9-50
z. 8	9.75 10.-
Zelje kranjsko	6-50 —
Bepa	5. —
Krompir, štajerski	2-70 2-90
Proso, kranjsko	9. —
Leča, kranjska	18-50 —
Špah ogerški	52. —
Mast ogerška	58. —
Kava. Cene so vedno stalne, četudi ni takega prometa, kakor naravnod ob tem času. Najbolj se je povrašuje po finih zelenih vrstah Santosa, to pa zato, ker — kakor vsako leto — odsej ne bode več mogoče dobiti jih iz Brazilije. — Tudi na drugih ek-pornih tržih so cene vedno visoke ter ni mislit, da bi padale, dokler ne konča vojska v Braziliji.	
Sladkor. Jako stalen, posebno po Pilé, za katerega zahtevajo danos tovarne sledenje cene: za cele vagono Wzg gld. 36.—, Azr. gld. 36.—, Spr. gld. 35/1, Drz gld. 35/2, — Concassé sedaj še po gld. 36/1, utegno pa tudi še potražiti. Za glave (štoke) po gld. 87/1, malo zanimanja.	
Riz. Vsled nizkih cen italijanskih vrstil vedno rastočo povraševanje; val d tega se pa popolnoma zanemarjajo fine, glaciranje japoniske mak. Japonskega navadnega Ni bi se pa dalno mnogo poprodati, ali ostali smo brez blaga. Za angleške vrsti malo zanimanja.	
Olije. V teku tedna se je prodalo 1000 met. stot. alban-ke vrsti po gld. 29-31, 800 met. stot. dalmatinškega po gld. 35-38. Druge vrsti zanemarjene, cene nepremjenjene.	
Južno sadje. Vsled nizkih cen veliko povraševanja po limonih, katerih so je prodalo v teku tedna 4000 zaboljev, in po pomarančah z 16000 zaboljev prema a. Za druge vrsti ni zanimanja.	
Slanina in mast. Prodaja sproti miščenja; za mare-maj za gld. 2-3— dražje; po takem vabijo denašnje cene na spkulacijo.	

Dlava. Nekoliko posla z sledenimi vrstami:

"Biber" Singapor po gld. 56. — s carino vred; "Ponang" po gld. 51. Skladišče: 18000 met. stot. — "Pigment" po gld. 59. — Skladišče: 2500 met. stot. — "Ciment" po gld. 90. — Skladišče: 1800 m. stot. — "Nagelini" dišeči, po gld. 105. Skladišče: 105 met. stot.

Domači pridelki. Fizol popolnoma zanemarjen, se je prodalo le malenkosti po gori označenih cenah. — Zelje. Valed promehkega vremena brez povraševanja. Cene promakljive. — Konopija. Novo blago, je že pričelo prihajati iz Turške, katero že več let mnogo skduju Kranjski produkci. Prva zahitev se po gld. 12. — ali prodajalo se bode le cene.

Petrolej. Je dražji in utegne le poskoditi v cenih, ker imati obe ralineriji — tako trških kakor reški — sedaj še premalo za prodajo proste robe vsled po kartelu določeno množine rafiniranega produkta.

Trgovina.

Moka in otrobi. Moka. Pomanjkanje prometa občuti se vedno bolj, a udi bližnja bodočnost kaže se malo jasna. Nihče ne bi bil verjet, da more ta silno potreben pridelek priti v takó žalostne odnose. Možno je, da se pojavi nepridržovanje okolnosti, katera vabujijo ta pridelek, vendar pa je treba prisnati, da danes ni še videti znamenja, da bi se moglo vresničiti kaj takega. — "Economio" ima te cene: Št. 0 gld. 15-25; Št. 1 gld. 14-50; Št. 2 gld. 14; Št. 3 gld. 13-50; Št. 4 gld. 12-50; Št. 5 gld. 11-75; Št. 6 gld. 11; Št. 7 gld. 9-50; Št. 8 gld. 8-50. Ogrski milni imajo povprečno te-če cene: Št. 0 od gld. 13-80-14-40; Št. 1 od 13-20-13-70; Št. 2 od 12-40-12-90; Št. 3 od 11-50-11-80; Št. 4 od 10-80-11-30; Št. 5 od 10-30-11; Št. 6 od 9-40-10-10; Št. 7 od 7-80-8-30 in Št. 8 od 6-60-7, kakor kaže vrst. Pred sklepom prihajajo in Ogrske vesti, v katerih se tožijo zaradi pomanjkanja sene in izražajo bojanje, da bi vtegnili pritisniti nepridržovanje mras, valed katerega bi pozebala setev.

Otrobi. Tudi v tem prideku ni vašnega prometa. Cene so le neznatno različne od onih, kateri smo prijavili zadnjie. Drobni otrobi stoje prav tako, kakor smo sporodili zadnjie. Goved. Od 1. do 7. t. m. prodalo se je v Trstu klavne živine: 256 volov in 184 krav in sicer 175 volov iz Kranjske, 28 iz Hrvatske, 38 iz Dalmacije, 2 iz Furlanske in 18 domačih. Plačevali so se: voli iz Kranjske po gld. 43-44, iz Hrvatske po 42-43, iz Dalmacije po 42-43, iz Furlanske po 43-44 in domači po 43-44; krave pa, domača po 42-43, in iz Italije po 42-43 več kvintal mrtve vase.

Seno in slama. V tem tednu plačevalo se je v Trstu seno I. vrsti po gld. 5—, II. vrsti po gld. 8-60 slama I. vrsti po gld. 3-60 in II. vrsti po gld. 3-25 kvintal. Surovo maslo, jajeca in kokoši. Kranjsko surovo maslo prodajalo se je v tem tednu v partijah od 20-30 kg po 98-95 kr., v partijah od 30-50 kgr. po 90-92 kr., Furlanske v partijah od 20-30 kgr. po gld. 1-05 do 1-08 in v partijah od 30-50 kgr. po gld. 1-02-1-05 kilogram; Tolminsko maslo I. vrsti po gld. 1-06-1-10 kilogram. — Jajeca so se prodajala na debelo 100 kumadov po gld. 2-50-3— Kokoši po gld. 1— do 1-40 komad, piščeta po gld. 1-50-1-80 par. Krompir, navadni na debelo po gld. 2-80-3-45 kvintal.

Zita. Še vedno nikakoršne prodaje; trg miren. V skladisih je: pšenica 315 kvintalov, koruze 963 in ovs 706. (R. M.)

Trgovina z lesom.

Cene Kranjskega in Štajerskega lesa v poslednjih 14 dneh, postavljenega na kolodvor Trstu. (To so cene, po katerih plačujejo tržniki trgovci z lesom).

Jelove deske 26 mm 8/14" f. 52-56 za 1200" 19x20 7/14" 37-41 " skurete 13x14" 7/14" 27-29 " 14x15" 7/14" 30-32 " remeljni (moralni) 70x70mm 26 27 " 35x70 " 13-14 " 80x80 " 32-34 " 40x80 " 16-17 " 90x90 " 40-42 " 45x90 " 20-22 " 100x100 " 62-64 " 100x110 " 72-74 " Bukove dile (testoni) 20mm 8/10" 20-24 " mlinci (tavolette) hrv. 8/10" 9-94 " Po tramičih (fili) 3/3, 3/4, 4/4, se ni povraševalo. Trami 4/5, 5/6, 5/7, 6/8, 7/9 od 5-12 m. 28-32 kr. kub. 8/10 in 9/11 6-12 m. 33-35 " Bordonali 10/12 in naprej for. 13-15 kub. meter.

Stanje trgovine z lesom se ni še premenilo v poslednjih 14 dneh. Z "jelovim lesom" je trgovina še vedno popolnoma mrtva in to valed žalostnik razmer v Italiji in na Grškem. Povraševanje se pa sicer po bukovih dileah*, in posebno po mlincih, in sicer zato, ker tukajšnje zaloge niso previdene s tem lesom. Cene nespremenjene, kakor gori razvidno.

"Tržaška posojilnica in hranilnica" (registrovana zadruga z omejenim poročilom) Via Molin Piccolo št. 1. I. nadstropje. Daje posojila na menjico, na intabulacijo in zastavo vrednostnih papirjev v prof. 100% obrestim. Od hranilnih ulog plačujejo po 100% obresti.

Uradni dnevi so: Vsaki dan od 9. do 12. ure dopoludne, in vsaki po nedeljicah, sredo in četrtek od 3. do 5. ure popoludne. Izplačujejo se vsaki ponedeljek od 11. do 12. ure dopoludne, in vsaki četrtek od 3. do 4. ure popoludne. Glavni deleži veljajo po 2000 kron. Zadružni deleži se lahko plačujejo v mesecnih obrokih po 1 gld. ter znaša vsaki delež 10 gld. 1-26

SVOJI K SVOJIM!

Alois Vesel trgovec "Barriera vecchia" št.

2 pripomočka so slavemu občinstvu svojim različnim blagom jestiv, moko, kave, ričia, sira, salame itd. vse najbolje vrsti in po zmernih cenah. Narobno obvljajo se hitro in solidno kakor za mesto tako na deželo.

3-26

Gostilna „Al Telegrafo“, Piazza Dogana št. 2 toči istarsko vino po 28 nv.

belo po 32 nv. V družino po 26 nv. od jednega litra višja. Izborna kuhinja. Sprejemajo se na obočju na občinstvo in večerje po zmernih cenah. Podpisani so nadejno.

UDAN

2-5

</div